

Alkotmánybíróság

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa első fokon eljáró bíróság útján *W/610-2/2019*

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény 27. § alapján az alábbi

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <i>W/610-2/2019</i>	
Érkezett: 2019 MÁJ 19.	
Példány:	Kezelőiroda:
Melléklet: alján az alábbi	db

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg az első fokon eljáró **Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa** által 2018. április 18. napján kelt, **41.Kb. 16/2017/13. sz.** ítéletének és a másodfokon eljáró **Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa** által 2018. november 28. napján kelt **6.Kbf.55/2018./14. sz.** ítéletének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése:

A Budapesti Nyomozó Ügyészség 2012. augusztus 16. napon kelt Nyom. 1980/2009. sz. vádiratában emelt ellenem és további személyek ellen vádat, velem szemben 1 rb. hivatali vesztegetés, 1 rb. befolyással üzérkedés és 8 rb. hivatali visszaélés miatt.

A Fővárosi Törvényszékről OBH elnöki határozattal az ügy – az aránytalan munkateher csökkentése érdekében – a Zalaegerszegi Törvényszékre került.

A Zalaegerszegi Törvényszéken lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként a Zalaegerszegi Nyomozó Ügyészség 2013. december 04. napján kelt Ny. 205/2012. sz. vádmódosítást terjesztett elő, melyben velem szemben a hivatali vesztegetés és befolyással üzérkedés vádpontokban kérte a Zalaegerszegi Törvényszéket, hogy a bíróság mentsen fel.

A 8 rb. hivatali visszaélést azonos tényállások alapján 3 rb. hivatali visszaélésnek - egy esetben folytatólagosan és 1 esetben felbujtóként - minősített.

A Zalaegerszegi Törvényszék 2013. december 17. napjára ítélethozatalra elnapolta a tárgyalást, majd a 3.B.33/2012/101/I. sz. végzésében – védői indítványra - az eljárást áttette álláspontja szerint az eljárásra hatáskörrel és illetékességgel rendelkező Fővárosi Törvényszékre.

A Fővárosi Törvényszék 2014. január 10. napján meghozott 31.B.44/2014/3. sz. végzésével illetékességének hiányát állapította meg és az ügy iratait felterjesztette a Kúriához.

A Kúria 2014. április 16. napján Bkk.II.487/2014/2. sz. végzésében az elsőfokú eljárás lefolytatására a Zalaegerszegi Törvényszéket jelölte ki.

A Zalaegerszegi Törvényszék 2014. szeptember 17. napján kihirdette a 3.B.15/2014/9. sz. ítéletét, melyben engem mint I. r. vádlottat a hivatali vesztegetés és befolyással üzérkedés vádja alól az ügyési végindítvánnyal egyezően felmentett, 3 rb. - egy esetben folytatólagosan, egy esetben felbujtóként elkövetett – hivatali visszaélés miatt 450 napi tételnek megfelelő pénzbüntetésre marasztalt.

A Pécsi Ítéltábla 2016. január 19. napján meghozott Bf.I.49/2015/21. sz. végzésével az én esetemben a Zalaegerszegi Törvényszék ítéletét helyben hagyta.

A jogerős határozat ellen a Kúriánál felülvizsgálati indítványt terjesztettem elő a Be. 416. §. (1) bek. c. pontjára hivatkozva, mivel álláspontom szerint a Zalaegerszegi Törvényszéknek vizsgálnia kellett volna az ügyben hatáskörét, figyelemmel a 2014. január 01. napján hatályba lépett hatásköri szabályok alapján.

A Kúria 2016. december 06. napján megtartott ülésén a Bf. I. 1064/7. sz. végzésével a Zalaegerszegi Törvényszék és a Pécsi Ítéltábla fenti határozatait az én vonatkozásomban hatályon kívül helyezte és a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsát, mint első fokon eljáró bíróságot utasította új eljárás lefolytatására.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a további vádlottak vonatkozásában idő közben hozzá került ügyet, - mely más okból, de a Zalaegerszegi Törvényszék ítéletének a további vádlottak vonatkozásában történt hatályon kívül helyezését követően - egyesítette a velem szemben indult eljáráshoz.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2018. április 18. napon a 41.Kb.16/2017/13. sz. ítéletében

3 rb. - egy esetben folytatólagosan, egy esetben felbujtóként elkövetett - hivatali visszaélés büntetésében (1978. évi IV. törvény szerinti Btk. 225. §.) halmazati büntetésül 450 napi tétel – napi tételenként 1.000 Ft. Pénzbüntetésre ítélte.

Az ellenem hivatalos személy által fontosabb ügyben elkövetett vesztegetés büntette és befolyással üzérkedés büntette miatt emelt vád alól felmentett.

A bíróság által megállapított tényállás szerint:

4-5. vádpont: 2009.10.06. napján telefonon hívott fel [REDACTED] gy és arra kért, hogy a részemre sms-ben megküldött névhez tartozó adatokat a rendelkezésemre álló nyilvántartásokból szerezzem meg. A fenti napon saját azonosítómmal a személynyilvántartásból lekértem [REDACTED] nevéhez tartozó adatokat, majd telefonon felhívtam [REDACTED] jeleztem lakcímét és cégének nevét, valamint székhelyének címét.

2009.10.06. napján ismét telefonon hívott fel [REDACTED] és arra kért, hogy a részemre sms-ben megküldött névhez tartozó személyes adatokat a rendelkezésemre álló nyilvántartásokból szerezzem meg. [REDACTED] később ismételt telefonhívás során azt kérte, hogy az általa megadott adatokkal rendelkező személyt ellenőrizsem le, milyen büntetőeljárások indultak ellene. A fenti napon saját azonosítómmal a személynyilvántartásban ellenőriztem a megadott személy valamennyi adatát és a vele szemben folyamatban lévő büntetőeljárások adatait és azokat még aznap telefonon közöltem [REDACTED]

A szolgálati feladataim ellátásához [REDACTED] kérésére megszerzett és neki továbbított adatokra nem volt szükség, a közöttünk lévő kapcsolat sem indokolta a fenti adatok általam történő megszerzését és [REDACTED] ére történő átadását. [REDACTED] ősságkezeléssel foglalkozott vállalkozásában és a megszerzett adatokra munkájának ellátásához volt szüksége.

(ítélet 15. old. III-V. bek.)

6.vádpont: 2009.09.14-én [REDACTED] arra bírt rá, hogy kérjem le [REDACTED] személyes adatait, mivel tudomása szerint korábban nevezett személyt többször elmentek. 2009.09.15-én a Netszaru rendszerben [REDACTED] adataira keresést végeztem, az így megszerzett adatokat másnap telefonon közöltem [REDACTED] akinek azt mondtam, hogy az általa keresett személy büntetés végrehajtási intézményben lehet, mivel 9 elfogató parancs volt ellene kiadva, köztük bírósági elfogató parancs is és nevezett személyt 2009. nyarán elfogták.

[REDACTED] is követeléskezeléssel foglalkozott, a fenti adatokra munkájához volt szüksége, ezen adatokat jogellenesen szereztam meg és adtam ki.

(ítélet 15. old VI-VII. Bek, 16. old I. bek.)

12.vádpont: 2009.08.25-én megkértem II. r. vádlottat, hogy segítsen megtalálni a gyermekem által elveszített [REDACTED] telefonkészüléket, mégpedig úgy, hogy egy folyamatban lévő nyomozásban ügyési megkereséssel, vagy szolgálati jegy felhasználásával keresse meg az illetékes távközlési céget.

Konkrétan azt szerettem volna megtudni, hogy a keresett időszakban a készülék bekapcsolt állapotban volt-e, abba helyeztek-e más SIM kártyát. II r. vádlott egy konkrét ügyben megkeresést küldött a távközlési szolgáltatónak, mely szerv a megkeresésre még aznap válaszolt és II. r. vádlott annak eredményét velem közölte.

Az ügyési vádtól eltérően nem volt megállapítható, hogy én először a [REDACTED] biztonsági igazgatóját kerestem meg, akit kértem, hogy közölje fiam telefonjának hívásforgalmi adatait és nevezett személy közölte velem, hogy a kért adatszolgáltatásra kizárólag hivatalos formában, hivatalos megkeresés útján van lehetőség.

(ítélet 18. old. V. bek.)

A bíróság a bizonyítékok értékelése körében a fenti tényállásokkal kapcsolatban az alábbiakat állapította meg:

Az eljárás során a 2-6. tényállási pontok vonatkozásában arra hivatkoztam, hogy engem titoktartási kötelezettség terhel, nem zártam ki annak lehetőségét, hogy [REDACTED] megkeresésére adatkezeléseket végeztem a központi hatósági nyilvántartásokból, ezek azonban – állításom szerint – jogszerűen történtek.

2-4. tényállási pontok tekintetében tagadásban voltam, Előadásom szerint [REDACTED] nem baráti, hanem hivatalos kapcsolatban voltam, az 5. tényállási pont vonatkozásában elismertem a hatósági nyilvántartási adatokban történt ellenőrzést, de állításom szerint ez is hivatalos ügy volt.

A 6. tényállási pontnál elismertem, hogy kaptam [REDACTED] megkeresést egy személy ellenőrzésére, majd miután utána néztem, közöltem vele, hogy a személy ellen elfogató parancs van kiadva.

A 12. tényállási pont kapcsán elmondtam, hogy gyermekem hagyta el a telefonkészülékét, beszéltem a távközlési cég biztonsági igazgatójával, de nem kértem meg II. r. vádlottat, hogy küldjön megkeresést az elveszett mobil telefon vonatkozásában.

A bíróság megállapítja, hogy a fenti tényállási pontok vonatkozásában a telefonlehallgatási anyagok rendelkezésre állnak, azok felhasználhatósága körében a bíróság előzőekben kifejtette véleményét, mely szerint a **2., 3., 7. és 12. tényállási pontok** tekintetében a haladéktalanság (nyombaniság) követelményének megsértése miatta bizonyítékok köréből a **TIGY eredményét kizárta.**

Az egyes tényállási pontok vonatkozásában a bíróság vizsgálta, hogy ott ahol a telefonlehallgatás anyaga nem használható fel, milyen egyéb bizonyíték állna rendelkezésre ahhoz, hogy a büntetőjogi felelősség kérdésében dönteni lehessen.

(ítélet 30. old. IV-VIII. bek.)

A 2009. júniusi és júliusi telefonbeszélgetések bizonyítékként nem használhatóak fel, így terhelő ítéleti tényállás a 2-3-as tényállási pontok tekintetében kétséget kizáró módon nem állapítható meg.

A 4-5-ös tényállási pontokat érintően a 2009. októberi beszélgetések már felhasználhatóak voltak. A lefolytatott beszélgetésekből az általam végzett adatkezelések jogellenes voltára és ezen keresztül a bűnösségemre lehet következtetni.

(ítélet 31. old. IV-V-VI. bek.)

A 6-os tényállási pont tekintetében a bíróság által fent kifejtettek az irányadóak. A telefonlehallgatás anyaga a bíróság álláspontja szerint itt is felhasználható, mely a bíróság által kifejtettek szerint önmagáért beszél, így e tekintetben is terhelő ítéleti tényállást állapított meg.

(ítélet 32. old. IV-V-VI bek.)

A 12-es tényállási pont vonatkozásában a bíróság megállapítja, hogy II. r. vádlott erre a cselekményre beismerő vallomást tett, míg én a megismételt eljárás során is tagadtam, hogy bármilyen kérést intéztem volna II. r. vádlotthoz, azt elismertem, hogy tájékoztatott a mobil telefon használati állapotáról.

A bíróság itt is kirekesztette a telefonlehallgatás anyagát, de álláspontja szerint a II. r. vádlott ténybeli beismerő vallomása alapján kétséget kizáró módon lehet következtetni mindkettőnk bűnösségére.

(ítélet 36. old. I-II. bek.)

A bíróság a titkos információgyűjtés anyagának felhasználhatósága tekintetében a következőket állapította meg.

A Be. 11. §. (1) bekezdése szerint a büntetőeljárást a cselekmény elbírálásakor hatályban lévő törvény szerint kell lefolytatni.

Azonban a Be. 605.§. (2) bek. szerint a törvény hatályba lépésekor folytamban lévő büntetőeljárásokban az ezt megelőzően, a korábbi jogszabály szerint végzett eljárási cselekmény akkor is érvényes, ha ezt a törvény másként szabályozza.

A fenti szabályok egybevetéséből következik, hogy a titkos adatszerzés és a titkos információgyűjtés eredményének felhasználása körében minden esetben az engedélyezéskor, a feljelentéskor, illetve a felhasználásra vonatkozó ügyészi indítvány előterjesztésekor irányadó szabályokat kell figyelembe venni.

(ítélet 21. old VII-VIII-IX. bek)

Ezen lényegi pontok:

A Be. 206/A. §.-a azonban azt is megköveteli, hogy a hatóság feljelentési kötelezettségének haladéktalanul (később módosított szöveg szerint nyomban) tegyen eleget, vagyis a bűnüldözési célból folytatott titkos információgyűjtés eredménye a büntetőeljárásban csak akkor használható fel, ha a felhasználni kívánt információ megszerzését követően a TIGY-et végző szerv a feljelentési kötelezettségének haladéktalanul (nyomban) eleget tesz.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának a Be. hatályba lépése óta egyértelmű, világos és következetes a gyakorlata, mely nem tűr kiterjesztő – a nyelvtani értelmezést is, illetve a jogalkotói szándékot meghaladó – értelmezést.

A Be. Rendelkezései egyértelműek és nyelvtanilag jól értelmezhetőek, mindenek előtt a tekintetben, hogy a titkos információgyűjtés anyagának felhasználhatósága nem az alapengedély engedélyezett időszakának végétől, hanem a felhasználni kívánt információ megszerzésének időpontjától függ, vagyis innen kezdve kell számítani a haladéktalanságot, nyombaniséget.

(ítélet 22. old. II. bek., VIII-IX. bek.)

A Fővárosi Ítéltábla szintén a Fővárosi Törvényszék **eddig kialakult** következetes **gyakorlatának megfelelő értelmezést fogadott el.**

A haladéktalanság fogalmát minden esetben az adott ügy gondos mérlegelésével kell megállapítani.

(ítélet 23. old. III. bek.)

Jelen ügyben **a bíróság két hónapban állapította** meg azt az időszakot, amelyen belül az érintett cselekmények kapcsán **még nem sérül a haladéktalanság követelménye.**

(ítélet 23. old. IV. bek.)

A bíróság különösen tehát azt is vizsgálta, hogy a titkos információgyűjtést végző szerv haladéktalanul eleget tett-e a törvényben előírt feljelentési kötelezettségének.

A fent már részletesen kifejtettek szerint adott ügyben azt állapította meg, hogy a 2009. november 13. napját megelőző 2 hónapig még nem sérül a haladéktalanság követelménye, ezért a 2009. szeptember 13-át megelőző lehallgatási anyagok felhasználása törvénysértő lenne, azokat kirekesztette a bizonyítékok köréből. Ez érintette különösen a 2., 3., 7. és 12. alatti tényállási pontokat.

Mivel a titkos információgyűjtés során beszerzett adatok felhasználhatóságának – a 2009. szeptember 13-a és 2009. november 17-e közötti (nyomozás elrendeléséig terjedő) időszakra vonatkozóan – egyéb törvényi feltételei is fennállnak, így az ily módon rögzített hanganyagokat a törvényszék bizonyítékként felhasználta.

(ítélet 24. old. - 25. old I-II. bek)

A Fővárosi Ítéltábla 6.Bf.486/2013/6. sz. végzésében kifejtette, hogy a titkos információgyűjtés anyaga törvénysértően lett felhasználva, ezért azokat ki kell rekeszteni a bizonyítékok köréből, továbbá megállapította, hogy : „ .. természetesen figyelmen kívül kell hagyni az eljárás résztvevőinek, vádlottaknak, tanúknak mindazon nyilatkozatát, amelyek az elsőfokú bíróság által nem törvényesen felhasznált és értékelt lehallgatási anyag elébe tárása után, arra reagálva tettek .. „

(ítélet 24. old. III. bek.)

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 2018. november 28. napon a 6.Kbf.55/2018/14. sz. ítéletében

az első fokú bíróság ítéletét velem szemben helyben hagyta, melyet csak annyiban módosított, hogy a felbujtóként elkövetett hivatali visszaélést önálló tettesként elkövetett cselekmények minősítette.

Az elsőfokú ítélettel kapcsolatban kifejti: A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú katonai tanácsnak a TIGY során beszerzett telefonlehallgatási anyag értékelésére vonatkozó, az ítélet indokolása 20-25. oldalain kifejtett álláspontjával.

A haladéktalanság, illetve nyombaniség a hatóság feljelentési kötelezettsége tekintetében az információ keletkezésétől számítódik. Az előzőekben hivatkozottak alapján a katonai tanács helyesen döntött ... akkor is, amikor az adott ügyben a haladéktalanság, nyombaniség követelményének a két hónap időtartamot feleltette meg.

Az 1998. évi XIX.tv. 206/A. §-ban írt haladéktalanság az információ megszerzése és a TIGY-et végző szerv feljelentési kötelezettségének teljesítése közötti időtartam, melynek hossza – értelemszerűen – attól függ, hogy a keletkezett információ feldolgozottsága reálisan mely legrövidebb idő alatt juthat el abba az állapotba, hogy feljelentést eredményezzen. Ez az egyes ügyekben eltérő. A jelen ügy bonyolultsága, a cselekmények és az elkövetők száma alapján két hónap időtartam a haladéktalanság fogalmának megfelel.

(ítélet 12 old. II. bek.)

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése:

Tekintettel arra, hogy a **Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 2018. november 28. napon meghozott 6.Kbf.55/2018/14. számú ítélete** jogerős ellene fellebbezésnek helye nincs, ezért további jogorvoslati lehetőségem nincs.

Az ügyben sem felülvizsgálati eljárást, sem perújítást nem kezdeményeztem, ezért a Kúria előtt ilyen eljárás nincs folyamatban.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje:

A Fővárosi Ítéltábla Katona Tanács a 6.Kbf.55/2018/14. sz. ítéletét postai úton kézbesítette a szolgálati helyemre a BRFK. VII. ker. Rendőrkapitányságra, ahol én azt 2019. január 03. napján vettem át személyesen, melyről közvetlen parancsnokom feljegyzést készített, valamint aláírtam a kézbesítési ívet.

A fentiek alapján az alkotmányjogi panasz benyújtására rendelkezésre álló 60 napos határidő 2019. március 04. napján jár le.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása:

Az alkotmányellenes bírósági döntéssel érintett eljárásban vádlott voltam, érintettségem erre tekintettel további igazolást nem kíván.

Álláspontom szerint a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának 6.Kbf.55/2018/14. számú ítélete, valamint az azt helybenhagyó Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának 6.Kbf.55/2018/14. számú ítélete megsértett a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjogomat [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] figyelemmel az Alaptörvény „Az Állam” című rész „A bíróság” fejezet XXVIII. cikkben megfogalmazottakra.

*„ A bíróságok a jogalkalmazás során a **jogszabályok szövegét** elsősorban **azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik**. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”.*

Az ítéletben a **4-es, az 5-ös és 6-os tényállási pontokban** szereplő ügyekben a bíróság a telefonlehallgatásból származó adatok törvényes felhasználhatóságára hivatkozott jogszabályt (Be. 206/A. §.) törvénysértő módon kiterjesztően, a jogalkotó szándékát meghaladóan értelmezte, így azokat a törvény szövegével egyezően a bizonyítékok köréből **nem** rekesztette ki, hanem egyedi bírói gyakorlatra hivatkozva bizonyítékként használt fel.

Az ítéletben a 12-es tényállási pontban szereplő ügyben a bíróság a telefonlehallgatás anyagát a bizonyítékok közül kirekesztette, továbbá az ítéletben hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla 6.Bf.486/2013/6. sz. végzésében kifejtettekre, mely szerint

„ ...természetesen figyelmen kívül kell hagyni az eljárás résztvevőinek, vádlottaknak, tanúknak mindazon nyilatkozatát, amelyek az elsőfokú bíróság által nem törvényesen felhasznált és értékelt lehallgatási anyag elébe tárása után, arra reagálva tettek .. „.

Ennek ellenére a bíróság ítéletében II. r. vádlott ténybeli beismerő vallomására alapozta velem szemben a marasztaló ítéletet, mely ténybeli beismerő vallomás a II. r. vádlottal szemben közölt gyanúsításra történő reagálása volt.

A gyanúsítás maga a telefonlehallgatásból származó adatok tényállásként történő közlése volt, mely lényegében a nem törvényesen felhasznált és értékelt, - később a bizonyítékok közül kizárt - bizonyíték II. r. vádlott elébe tárása, illetve arra történő reagálása.

Az így felhasznált bizonyítékok alapján velem szemben a bíróság marasztaló ítéleti tényállást állapított meg a 4-es, 5-ös, 6-os és 12-es tényállási pontokat érintően, így az alkotmányjogi panaszom az Alaptörvényben biztosított jogaimat megsérve érinti.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés:

A fentiekből adódóan álláspontom szerint Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjogom sérült az által, hogy a bíróság a jogalkalmazása során a megjelölt jogszabály (az 1998. évi XIX.tv. 206/A. §. írt haladéktalanság és nyombaniség követelményével kapcsolatosan) szövegét nem a törvény céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezte, hanem azt kiterjesztő módon, a jogalkotó szándékát meghaladóan, egyedi bírói gyakorlatra hivatkozva értékelt és ez alapján velem szemben marasztaló ítéletet hozott.

Az eljáró bíróságok ítéletüket egyértelműen az ügyészség által beszerzett hangfelvételekre alapozták, és a bizonyítékot csak az alaptörvény ellenes jogértelmezés következtében fogadta el a bíróság, hiszen az általam fentebb is jelzett nyombaniség és haladéktalanság következményére tekintettel azt mellőzni kellett volna. Mivel ez a bizonyíték alapozta meg mind a vádemelést, mind később a velem szembeni marasztaló ítéletet, ahogyan ez az indokolásokból is kiderül, ezért az alaptörvény ellenes jogértelmezés következtében került sor a marasztalásra, ellenkező esetben minden cselekmény alól fel kellett volna menteni.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése:

I. cikk

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

VI. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.

XXIV. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(3) A büntetőeljárás alá vont személynek az eljárás minden szakaszában joga van a védelemhez. A védő nem vonható felelősségre a védelem ellátása során kifejtett véleménye miatt.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgáltnak.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 41.Kb.16/2017/13. sz. ítéletében a velem szemben megfogalmazott 4-es, az 5-ös és 6-os tényállási pontok kapcsán, a titkos információgyűjtés (telefonlehallgatás) eredményének felhasználása körében kifejtette, hogy a Fővárosi Törvényszék a Be. 206/A.§.-ban leírtakkal kapcsolatban eddig kialakult következetes gyakorlatának megfelelő értelmezést fogadott el.

Jelen ügyben a bíróság két hónapban állapította meg azt az időszakot, amelyen belül az érintett cselekmények kapcsán még nem sérül a haladéktalanság követelménye.

Ugyan akkor a bíróság kifejtette, hogy a Büntetőeljárás törvény vonatkozó jogszabálya nyelvtanilag jól értelmezhető, egyértelmű, világos és a bíróságnak következetes a gyakorlata, mely nem tűr kiterjesztő – a nyelvtani értelmezést is, illetve a jogalkotói szándékot meghaladó – értelmezést.

A vonatkozó jogszabály (1998. évi XIX. tv. 206/A. §. (1) b. pontja) értelmében a titkos információgyűjtés eredménye bizonyítékként akkor használható fel, ha az arra jogosult szerv a büntetőeljárásban felhasználni kívánt információ megszerzését követően a nyomozást nyomban (korábban haladéktalanul) elrendelte, vagy a feljelentési kötelezettségének nyomban eleget tett.

Álláspontom szerint sem a „haladéktalanság”, sem „nyombaniság” fogalma nyelvtanilag, de a köznapni értelmében véve sem azonosítható két hónap időtartammal.

Erre maga a törvény szövege sem utal semmilyen formában, de a Legfelsőbb Bíróság Büntető Kollégiumának 74/2009. számú kollégiumi véleményében a haladéktalanság fogalmával kapcsolatban az alábbiakban fejt ki véleményét.

„ A „ haladéktalanság „ az adott kérdésben nem azonosítható az „ azonnal „ fogalommal, tehát azzal az időponttal, amikor a titkos információgyűjtést végrehajtó Nemzetbiztonsági Szakszolgálat az információkat tartalmazó adatokat az információgyűjtést végző szerv rendelkezésére bocsátotta.

A feljelentés megtétele azonban nem nyúlhat túl azon az időtartamon sem, ami az adatmennyiség terjedelmét, az ügy jellegét, bonyolultságát és személyi összefüggéseit is figyelembe véve - szükséges annak a bűnüldözői megfontolásnak a kialakításához, hogy a beszerzett információk az engedélyben megjelölt személy által elkövetett és a Be. 201. §-ban meghatározott bűncselekmények valamelyikének az elkövetésére utalnak, és azok bíróság elé tárása a bűncselekmény bizonyíthatósága érdekében kívánatos. „

*„ A haladéktalanság tehát nem értelmezhető úgy, hogy a még szüretlen adatok átadásának **napján** eleget kell tenni a feljelentésnek. „*

A gondolatmenetét tovább folytatva az alábbi következtetésre jut:

*„ indokolt tehát a haladéktalanságnak olyan értelmet tulajdonítani, hogy a Be. 206/A. §. (1) és (4) bekezdéseinek az alkalmazási körében ez a követelmény még nem sérül akkor, ha a feljelentési kötelezettségének az információgyűjtést végző szerv az adatok megszerzését követő **8 napon belül** tesz eleget. „*

A fentiekből véleményem szerint az következik, hogy a Legfelsőbb Bíróság Büntető Kollégiumának 74/2009. számú kollégiumi véleményében arra az álláspontra helyezkedett, hogy a „ haladéktalanság „ fogalmát úgy kell értelmezni, hogy az információ megszerzését követően az arra jogosult szervnek ugyan nem a megszerzés napján kell intézkednie a nyomozás elrendeléséről, vagy a feljelentés megtételéről, de ez **az időtartam nem haladhatja meg a 8 napot.**

A fenti érvelését az akkor hatályos Büntetőeljárás Törvény szövegéből titkos adatszerzéssel kapcsolatban a Be. 204. §. (4) bekezdésében írt jogszabályból vezeti le, miszerint:

„ A titkos adatszerzés befejezését követő nyolc napon belül a titkos adatszerzést folytatott ügyész, illetőleg nyomozó hatóság megsemmisíti a titkos adatszerzés célja szempontjából érdektelen, rögzített adatot és az ügyben nem érintett személy rögzített adatait.. „

A jogalkotó szándékára vonatkozó értelmezés tekintetében azonban a jelenleg hatályos büntetőeljárás törvény vonatkozó szabályozását tartom irányadónak.

A 2017. évi XC. törvény 258.§. A bírói, vagy külső engedélyhez kötött titkos információgyűjtés eredménye bizonyítékként a büntetőeljárásban akkor használható fel, ha a büntetőeljárás megindítására jogosult szerv a hozzá való érkezéstől számított három munkanapon belül dönt a titkos információgyűjtés alapján a büntetőeljárás megindításáról, vagy annak a már folyamatban lévő büntetőeljárásban való felhasználásáról.

A fenti törvényi szabályozás, annak megfogalmazása és tartalma lényegében nem változott a korábbi ((1998. évi XIX. tv. 206/A. §. (1) b. pontja) törvényi szabályozástól, annyiban tér el, hogy a „ nyombani „ és „ haladéktalan „ fogalmakat konkrét határidővel váltotta ki.

Véleményem szerint a fentiek alapján egyértelmű következtetést lehet levonni a korábbi jogalkotói szándékra vonatkozóan is, így a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa és a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa állásponatom szerint tévesen értelmezte a vonatkozó jogszabályt.

Ennek során törvénysértő bírói gyakorlatot folytatott ezzel kapcsolatban, amikor a fenti fogalmaknak akár két hónapos időtartamot is megfeleltetett, a jogszabályt kiterjesztő módon a jogalkotói szándékot meghaladóan értelmezte.

Ennek okán törvénysértő módon használta fel bizonyítékként velem szemben a titkos információgyűjtés (telefonlehallgatás) során beszerzett adatokat és erre alapozva marasztaló ítéleti tényállást állapított meg velem szemben.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 41.Kb.16/2017/13. sz. ítéletében a velem szemben megfogalmazott 12-es tényállási pont kapcsán a telefonlehallgatás anyagát a bizonyítékok közül kirekesztette, de ennek ellenére ítéletében II. r. vádlott ténybeli beismerő vallomására alapozta velem szemben a marasztaló ítéletét.

Az ítéletben hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla 6.Bf.486/2013/6. sz. végzésében kifejtettekre, mely szerint:

„ ..természetesen figyelmen kívül kell hagyni az eljárás résztvevőinek, vádlottaknak, tanúknak mindazon nyilatkozatát, amelyek az elsőfokú bíróság által nem törvényesen felhasznált és értékelt lehallgatási anyag elébe tárása után, arra reagálva tettek .. „.

Tekintve, hogy a II. r. vádlottal közölt gyanúsítás maga a telefonlehallgatásból származó adatok tényállásként történő közlése volt, mely lényegében a nem törvényesen felhasznált és értékelt, - később a bizonyítékok közül kizárt - bizonyíték II. r. vádlott elébe tárása, illetve arra történő reagálása, így állásponatom szerint törvénysértő módon történt a velem szemben megállapított marasztaló ítélet.

A fentiekből is látszik, hogy a magyar jogrendszeren belül a titkos információszerezés gyakorlatát az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdése szerint alakították ki a bíróságok. Tekintettel arra, hogy a titkos információszerezés egy rejtett bizonyítási forma, az államnak többlet garanciákat kell biztosítani annak érdekében, hogy a nyomozóhatóság ne tudja visszaélészerűen gyakorolni ezt a jogát.

Magának a titkos információszerezésnek a jogintézménye egy nyomozás hatékonyságát elősegítő, alapvető jogokat korlátozó intézkedés. E tekintetben, amikor azt vizsgáljuk, hogy meddig mehet el a nyomozóhatóság a bizonyítékok beszerzése folyamán a mérce az Alaptörvény I. cikkének (3) bekezdésének rendelkezése lesz az irányadó. Eszerint az alapvető jog, jelen esetben az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése szerinti magánélethez való jog, csak másik alapvető joggal szemben korlátozható. Jelen esetben a magánélethez való joggal szemben azon közös érdek áll, hogy a bűnelkövetők a közösség minél hatékonyabb módon tudja felderíteni és megbüntetni. Jól látható, hogy a titkos adatgyűjtés esetén a jogkorlátozás célja alkotmányjogi szempontból megfelelő, és szükséges, mivel a titkos információszerezéssel érintett adatokat később a hatóság más módon nem tudná beszerezni.

Azonban az Alaptörvény I. cikkének (3) bekezdése szerint a korlátozásnak nem csak alapjogilag szükségesnek, de arányosnak is kell lennie. Az arányosság tekintetében maga a jogalkotó gondokoskodott védelmi garanciák beépítéséről, többek között az elrendelés konkrét engedélyhez történő kötése, valamint annak megjelölése, hogy az engedély alapján a titkos információgyűjtést nyomban és haladéktalanul le kell folytatni. Még az engedélyhez kötöttség biztosítja azt, hogy csak megfelelő súlyú és összetettségi fokú ügyekben kerüljön csak elrendelésre, addig az időbeli korlátozás szolgáltatott azt biztosítani, hogy az eljárás alá vont személynek, a nélkül, hogy egyáltalán tudna a vele szemben folyamatban lévő eljárásról, ne kelljen korlátlan időtartamban alanyának lennie az eljárásnak.

Maga a titkos információgyűjtés egy a magánélethez való jogot erőteljesen korlátozó intézkedés, hiszen a korlátozás időszakában a nyomozóhatóságok korlátlan módon hozzáférnek az eljárás alá vont személy megjelölt formában történő beszélgetéseihöz, vagy éppen más módon kifürkészhetik a mindennapi életét. Pont arra tekintettel, mivel ezen intézkedés elől elrejtőzni nem lehet és időtartama alatt az eljárás alá vont személy teljes mértékben ki van szolgáltatva a nyomozóhatóság fűrkésző szemeinek, az intézkedést minél rövidebb időtartam alatt kell foganatosítani. Ezt a szándékát fejezte ki a jogalkotó azáltal, hogy a Be. szövegébe bele vette, hogy az intézkedés nyomban és haladéktalanul kell foganatosítani. A bírói gyakorlat látható módon, ahogyan arra korábban is hivatkoztam, ezt az időtartamot 8 napban határozta meg a fenti körülményekre tekintettel.

A 8 napos időtartam a szükségességi és arányossági teszt szempontjából teljes mértékben elfogadható, hiszen a titkos adatgyűjtés elrendeléséhez gyanúra már szükség van, tehát a nyomozóhatóságnak van már fogalma arról, hogy milyen bizonyítékot keres, illetve az érintett személynek, potenciális gyanúsítottnak mely viselkedését kívánja megfigyelni. Amennyiben a hatóság ezen időszakon belül nem jutna eredményre, az azt jelenti, hogy sejtésük feltételezhetően hibás volt. Ezen az időszakon túlmenően a titkos információgyűjtést fenntartani viszont már aránytalan és indokolatlan az eljárás alá vont személlyel szemben

arra hivatkozással, hátha mégis talál valamit a nyomozóhatóság. Ugyanis ezen érvelés alapján pusztán gyanú alapján bárkivel szemben, korlátlan ideig fenntartható lenne az intézkedés, amely azt jelentené, hogy a nyomozóhatósággal szemben az állampolgárok elveszítenék a magánélethez való joguk garanciáit.

Mindezek ellenére jutottak az ügyekben eljáró bíróságok arra a következtetésre, hogy az ügyekben a beszerzett hangfelvétel 2 hónapon túl az eljárásban történő felhasználása jogszerű volt. Ez azt jelenti, hogy az eljáró bíróságok értelmezése szerint, annak ellenére volt erre kialakult ellentétes gyakorlat, hogy a jogszabály erre nem ad lehetőséget. Álláspontjuk szerint a cél érdekében, hogy az állítólag elkövetőket leleplezzék, ez egy megengedhető korlátozás volt. Figyelmen kívül hagyták azt, hogy e 2 hónap alatt lényegében ez a hangfelvétel volt az egyetlen, mindamelllett igen kétséges értelmezésű bizonyíték, amelyet a titkos információszerezés alatt be tudtak szerezni, cserébe viszont erőteljesen korlátozták az eljárás alá vont személyek magánélethez való jogát. Ráadásul a nyomozati iratokból az is kitűnik, hogy a nyomozóhatóság több vélt vagy valós bizonyítékot is az érintett telefonbeszélgetés alapján szerzett be, ennek ellenére több vádlottal szemben is (ideértve részben engem is) felmentő ítéleteket hozott a bíróság, így még az eredményesség és hatékonyság sem igazolja az, hogy a nyomozóhatóság aránytalanul túlterjeszkedett az arányos és elfogadható lehallgatási időtartamon. A nyomozóhatóság már akkor is önkényesen túllépte hatáskörét, amikor az engedélyezést követően 2 hónappal később még mindig folytatta a titkos információgyűjtést, ezzel indokolatlanul korlátozva a VI. cikk (1) bekezdése szerinti alapvető jogomat és megsértve a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljárás követelményét. Büntetőügyekben az állami erőszak monopóliumra és a nyomozóhatósággal való kiszolgáltatottságra tekintettel különösen fontos, hogy az eljárás minden pillanatában érvényesüljenek, és ezt csak az eljárási szabályok szigorú betartásával lehet elérni. A hatóságnak nincs lehetősége saját értelmezésével kiterjeszteni az eljárási jogi szabályokat, mivel ezzel az eljárás kiszámíthatósága veszne el.

Különösen igaz ez a titkos információszerezés esetén, ahol az érintett nem is tud róla, hogy vele szemben egyáltalán büntetőeljárás folyik, sőt még meg sem gyanúsították őt, amely okból kifolyólag az eljárásban semmilyen lehetősége sincsen arra, hogy az intézkedéssel szemben tiltakozzon. Az eljárás e szakaszában, a nyomozás eredményességére tekintettel az Alaptörvény XXVIII. cikkének (3) bekezdése is korlátozásra kerül, hiszen a védelemhez való jogát sem tudja gyakorolni az eljárás alá vont személy. A védelemhez való jog a büntetőeljárás egyik legfontosabb, tradicionális alapelve: nevesített gyanúsított esetén el sem képzelhető olyan pillanat az eljárásban, hogy ne élhessen ezzel a jogával, akár indítványtétel, akár jogorvoslat formájában. A titkos információszerezésről azonban az érintett csak utólagosan a gyanúsítást követően szerez tudomást, és ekkor legfeljebb már csak a korábbi megtett intézkedést tudja kifogásolni, annak kimenetelét már nem. Minél hosszabbra húzódik a titkos információszerezés időszaka, annál hosszabb ideig nem tudja gyakorolni az érintett az eljárásban az őt megillető jogokat, amely viszont már egyértelműen sérti az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdését.

Különösen igaz ez jelen esetben, hiszen a hatóság látható módon önkényesen azért folytatta a lehallgatást, hogy hátha később talál valamit, amely bizonyíték alapján mélyebb nyomozást tud lefolytatni. Az egyértelműen kiderül a nyomozati iratokból, hogy az engedélyezést követően 2 hónappal keletkezett telefonbeszélgetés volt több vádpont tekintetében is a kiindulási alap, ez alapján fogatosítottak később tanúmeghallgatásokat, voltak olyan személyek, például én, akik csak ennek következtében kerültek a hatóság látókörébe. A nyomozóhatóság a vád jelentős részét erre a beszélgetésre építette. Valójában több esetben is csak azért tudtak a bíróság szerint részben is bármit bizonyítani, mert önkényesen értelmezték a haladéktalanság és nyombaniság fogalmát. Pont ezt az eljárásjogi önkényt hivatott megelőzni az Alaptörvény XVIII. cikkének (1) bekezdése.

Az eljáró bíróságok lényegében alaptörvény ellenes jogértelmezésükkel utólagosan jóváhagyták a nyomozóhatóság önkényes intézkedését, ezzel megerősítve az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljárás követelményének megsértését. Egyértelmű volt a bírói gyakorlat alapján, hogy 2 hónap semmiképpen sem értékelhető haladéktalannak vagy nyombaniság, ennek maximális időtartamát 8 nap alatt határozták meg. Én magam is kértem, hogy erre a hosszú időtartamra tekintettel a bíróság mellőzze a telefonhívás felvételét, mint bizonyítékot, mivel jogellenesen került beszerzésre. A bíróság értelmezése azonban legalizálta ezt a bizonyítékot. Az Alaptörvény 28. cikkének értelmében minden magyar bíróságnak kötelezettsége az alkotmányos alapelvek betartatása, ennek következtében a jogszabályokat is az Alaptörvénnyel összhangban kell alkalmazniuk és értelmezniük. Az eljáró bíróságok által felállított jogértelmezés azonban egyértelműen indokolatlanul és aránytalanul terjeszti ki a haladéktalanság és nyombaniság fogalmát a titkos információgyűjtés esetén, azzal, hogy még 2 hónapnyi időszakot is elfogadhatónak tart e tekintetben, holott a cél enne a bizonytalan, az eljárás alá vont személyek jogait aránytalanul korlátozó időszaknak a minimálisra csökkentése lenne. Így azonban az eljárási cselekmény sérti a tisztességes eljárás XXVIII. cikk szerinti követelményét, amely büntetőeljárásban még szigorúbban megjelenik, és aránytalanul korlátozza a VI. cikk (1) bekezdése szerinti magánélethez való jogot. Kétségtelen, hogy a titkos információszerzésnek bevett gyakorlata van a magyar jogban, de megengedhetőségének legfontosabb eleme az esethez kötöttség és a rövid időtartam, amely az arányosságot garantálja; jelen ügyben egyik sem valósult meg.

A nyomozóhatóság tevékenységét a büntetőeljárás folyamán bár a vádhatóság felügyelete alatt, de hatóságként végzi, így a nyomozati szakban történő eljárási kötelezettségek megsértése az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdésébe is ütközik.

A fentiekre tekintette kérem az alaptörvény ellenes bírói döntések megsemmisítést.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

A bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését nem kértem, tekintve, hogy a kiszabott 450 napi tételnek megfelelő pénzbüntetésbe beszámították az előzetes fogva tartásomat, így az kitöltöttnek volt tekinthető, nem volt végrehajtható büntetés.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

Az alkotmányjogi panaszom során ügyemben jogi képviselő nem jár el.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

A személyes adataim közzétételéhez, nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Melléletek)

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 41.Kb.16/2017/13. sz. ítélete.

A Fővárosi Ítéltábla Katona Tanács a 6.Kbf.55/2018/14. sz. ítélete.

A jogerős ítélet átvételét igazoló tértivény másolatát.

Az átvételről készített parancsnoki feljegyzést.

Kelt: Budapest, 2019. május 10.

